

# REONJABRD RICKIRIARBD

Mellom konstruksjon og sammenbrudd

26.01.—19.05.2024

# Leonard Rickhard

## *Mellom konstruksjon og sammenbrudd*

26.01.—19.05.2024

*«Maleriet, dette gamle og forterpede mediet, har krefter i seg til å ta imot vår moderne tid» – Leonard Rickhard*

Gjennom et langt kunstnerskap etablerte Leonard Rickhard et karakteristisk og lett gjenkjennelig formspråk – en visuell signaturstil som har en helt egen plass i nyere norsk kunsthistorie. Denne retrospektive utstillingen presenterer en kunstnerisk produksjon gjennom et halvt århundre, og viser hvordan Rickhard ufortrødent fortsatte sitt maleriske prosjekt godt inn i dets sjette tiår.

Siden midten av 1970-tallet malte Rickhard mange av de samme motivene på nytt og på nytt. Kjente motiver som fugleskapet, modellbordet, bjørkeskogen og forlatte brakkebygg opptrer i malerier gjennom hele karrieren. Utstillingen tar utgangspunkt i dette sirkulære aspektet ved kunstnerskapet, og belyser hvordan Rickhard stadig vendte tilbake til de kjente scenene.

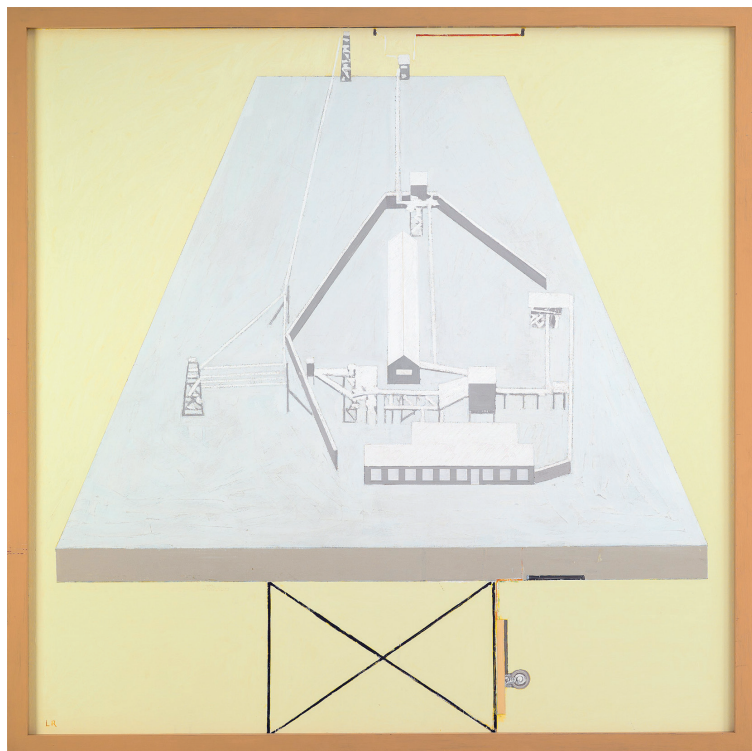
Rickhards produksjon er svært omfattende, også rent kvantitativt. Denne utstillingen fokuserer derfor på motivene han har befattet seg med gjennom årene. Med tematisk orienterte rom, går utstillingen i dybden på de mest kjente motivkretsene. Malerier fra flere tiår opptrer side om side, hvor Rickhards billedverden trer frem – ikke som renskårne, separate kategorier, men snarere som et sett av gjentakende visuelle troper og fragmenter som går igjen i det ene verket til det neste. Slik bidrar også de enkelte utstillingsrommene til å oppheve den lineære fortellingen om et kunstnerskap ved å vise hvordan Rickhard har jobbet med gjentakende temaer og billedstrategier parallelt. Han skapte et usedvanlig konsistent visuelt og tematisk univers, hvor han gradvis og sakte har introdusert nye motiver.

Tiden spiller en helt spesiell rolle i Rickhards kunst. Riktignok er mange av motivene satt til en bestemt historisk tid og plassert i et spesifikt geografisk landskap – helt konkret: Sørlandet i tidlig etterkrigstid, men samtidig er bildene påfallende tidløse og løsrevet fra det tidsbestemte. Dette er noe av det som bidrar til å gjøre Rickhards malerier så rike, komplekse og relevante – også når vi ser tidlige arbeider i nye utstillinger.

## Modellbord

Utstillingen innledes med fire malerier som alle fremstiller en bordflate med utplasserte modeller av bygninger, apparater og gjenstander. Motivene er helt uten menneskefigurer, og fremstår nærmest abstrakte ved første øyekast. Modellbordene svever kontekstløst på hver sin monokrome bakgrunn, og i utstillingsrommet opptrer maleriene som en gruppe avstemte fargeflater i ulike formater.

På modellbordene finner vi en destillert versjon av Rickhards billedunivers. Maleriene introduserer utdrag fra



Modellbord – Etrer snøfall, 1995-2002  
KORO – Kunst i offentlige rom. Foto: Alf Georg Dannevig

temaer og motiver som presenteres gjennom resten av utstillingen: Industriens transformasjon av naturen, skogbruket og jordbrukets infrastruktur, eller lyset og årstidenes skiftende stemninger. Ikke minst gir bildene innblikk i kunstnerens streben etter å danne mening i en kompleks, observert verden – gjennom maleriet.

Modellbordmaleriene demonstrerer hvordan Rickhard utforsket mediets sentrale bestanddeler – flate og rom, farge og lys. Disse billedbyggende elementene forblir dirrende uavklarte og flertydige, i møtet mellom utsnittet av et kulturlandskap som befinner seg på bordflaten, og selve bordmotivets plassering i et abstrahert billedrom. Det er for eksempel ikke entydig hvorvidt vi befinner oss uten dørs – i snødekte omgivelser på vinteren, i vårsolen eller blant den lave kveldssolens lange skygger på høsten – eller om vi snarere har å gjøre med en nøye konstruert og lyssatt studiokulisse på kunstnerens atelier.

Billedrommet balanserer mellom det klassiske maleriets perspektivgjengivelse og det moderne maleriets formale flatekarakter. I motsetning til den klassiske kunstens idé om maleriet som et vindu mot verden, fungerer maleriet her i seg selv som en slags bordplate; en flate eller innramming hvor informasjon og materiale samles inn og legges utover for observasjon og analyse. I hele sin praksis utøvde Rickhard denne øvelsen i maleriene sine. Den observerte verden ble plukket fra hverandre og satt sammen, dissekert og rekonstruert. Forsøket på kontroll – eller i det minste et overblikk over en flik av verden – understrekes av bildenes perspektiv, hvor vi enten observerer scenen fra et skrått fugleperspektiv, eller befinner oss i øyehøyde med motivet. Sistnevnte kommer eksempelvis frem i *Stor modell i ettermiddagssolen* (1994-2005), fremstilt som et tverrsnitt gjennom bordet og jordlagene i landskapet.

## Romlig komposisjon

Innerst i salen møter vi på nytt landskapene, maskinene og bygningene fra modellbordene, denne gangen ikke som modeller, men som faktiske omgivelser. Her vises blant annet en rekke brakker, løer og lagerbygninger – motiver som går igjen i hele Rickhards produksjon. Det nye

verket *Klaustrofobisk øvelse ved den tredje kabelen* (2023) er laget spesielt for utstillingen og dette rommet. I likhet med de andre brakkemaleriene er den enslige bygningen fremstilt strengt frontalt. Bygget befinner seg imidlertid uvanlig høyt plassert i billedflaten, mens størstedelen av motivet utspiller seg under bakkenivå hvor det avdekkes tunneller og ganger i et tverrsnitt gjennom jordlagene. Med verkets fysiske størrelse, og plassering i rommet, har Rickhard skapt en opplevelse av at vi betrakter scenen fra et perspektiv langt under jordoverflaten.

Rickhard holdt fast på at det er i *utstillingen* verket fullføres, og gjorde til fulle bruk av både utstillingsrommets arkitektur og malerienes fysiske og skulpturelle kvaliteter. Endringen i skala, fra de innledende modellbordene til det monumentale maleriet i enden av rommet, er uttrykk for en nennsom orkestrering av utstillingen som romlig og kroppslig erfaring. Fra museets inngangsparti betrakter vi først utstillingen med et overblikk, ikke ulikt perspektivet i modellbordmaleriene, før bevegelsen inn i utstillingen går *nedover* en trapp til utstillingsrommets bakkenivå; en vertikal forflytning som i møte med dette bildet også fremstår som en bevegelse fra et utsiktspunkt til en posisjon under bakken.

Også i *Lang rød brakke* (1980) avdekkes flere lag av informasjon under jordens overflate. I hele Rickhards kunstnerskap finner man slike fremstillinger av at *noe* foregår nede i dypet: skjulte ganger, ledninger, rør og koblinger som trer frem i et snitt gjennom jordskorpen. Rickhards malerier befinner seg ofte i dette liminale rommet, på en terskel mellom kunnskap og undring, mellom det som kan observeres og det som er bortenfor vår forstand eller holdes skjult.

I *Ryggvendt figur i nattlig interiør II* (2007–2009) ligger verktøy, maskindeler, modelltog og kjøretøy strødd på gulvet og stablet i hyller. Systematiseringen fra modellbildene uteblir, og den sittende figuren er omgitt av et usammenhengende kaos av løsrevne deler. Den ensomme personen betrakter virkelighetens industrilandskap via en opplyst tv-skjerm, mens den umiddelbare verden utenfor rommet er skjult av nattemørket. Igjen skapes det forbindelser mellom det synlige og det skjulte, og det ordnede og det usammenhengende. Slik det i mange av brakkebildene finnes en spenning mellom de avstengte bygningsfasadene

I ettermiddagslyset, 2015–2016  
Astrup Fearnley-samlingen



og aktiviteten på innsiden, peker maleriene også mot at noe foregår bortenfor vår persepsjon; også nede i jorden og i mørket bak gardinene.

*Stillheten brytes ved daggry* (2014–2023) er et annet nytt verk som vises i denne salen. Maleriet er utformet som en ni meter lang frise, bestående av flere ulike motiver, gruppert i seksjoner fra venstre mot høyre. I utstillingen fungerer verket som en introduksjon til kunstnerskapet som helhet. Verket er en hyllest til naturen og omgivelsene som har vært så viktig for Rickhard selv og for hans malerier. Oppdelingen i atskilte felter skaper et inntrykk av at maleriet kan leses som en narrativ bildefortelling. Og verket kan i én forstand ses som et storyboard eller sugett, hvor Rickhard har oppsummert sitt eget kunstnerskap i en serie med motiver, stemninger og situasjoner. Formalt bruker Rickhard også en dramatisk fargeprogresjon som følger den samme bevegelsen, fra venstre mot høyre; fra kjølig blått, gult og rosa til et inferno av rødt og oransje. Arbeidet som foregår i motivene gjenspeiles i malerens eget arbeid. Landmålerens kartlegging av landskapet får en gjenklang i Rickhards oppmåling og seksjonering av billedflaten. Maleriet zoomer inn og ut på samme motiv, gjentar avbildningene med ulike utsnitt, og deler landskapet inn i rutenett og plansjer.

## 1970-tallet

I dette rommet, tett på hans helt nye produksjoner, presenteres et utvalg av Leonard Rickhards tidlige arbeider. Rickhard debuterte med sin første separatutstilling på Kunstnerforbundet i Oslo i 1974. Flere arbeider fra denne utstillingen, og fra samme periode, ble senere destruert av Rickhard selv, noe som vitner om kunstnerens fremadskuende og kompromissløse holdning til egne verk.

Motivkretsen i denne salen er mer spredt og utprøvende, men likevel gjenkjennelig. I de tidlige arbeidene blir vi først og fremst kjent med hvor *maleren* Leonard Rickhard kommer fra formmessig. Den klassiske, billedbyggende strukturen som ligger til grunn for hele hans senere produksjon er allerede etablert i mange av disse bildene hvor også motivene og fremstillingen er tydelig inspirert av den klassiske malerkunsten. Samtidig finner vi mer utypiske malerier, som *Bilvrak i høstsol* (1973–1974), med en nærmest postmodernistisk eller popkunstpreget utførelse.



*Bilvrak i høstsol, 1973–1974*  
Oslo kommunes kunstsamling. Foto: Jens Hamran

Det slående vakre maleriet *Søndag I* (1974) er den første versjonen av dørgløtt-motivet som Rickhard stadig har vendt tilbake til. I denne scenen ser vi en fremoverbøyd kvinne som ser ut til å være opptatt med hjemlige sysler, betraktet på avstand gjennom flere døråpninger. I *Dørgløtt I* og *Dørgløtt II* (1979) er dørgløtt-motivet enda mer eksplisitt utarbeidet og peker fremover til senere malerier. I det ene av disse ser vi et barn som så vidt rekker opp til vinduet og skuer utover landskapet. Protagonistene i bildene representerer noe allment menneskelig og mange av Rickhards malerier er en bearbeiding av minner – ofte personlige erindringer fra kunstnerens egen barndom. Slik har maleriene en psykologisk dimensjon, som kanskje først og fremst kommer til uttrykk i en ladet stemning der det usagte ofte er mer dominerende enn det eksplisitt uttalte. Barndomsminnene har vært formative for den voksne kunstneren, og preger perspektivet og verdensanskuelsen som kommer til uttrykk i bildene. Dette er tydelig også i disse maleriene fra 1970-tallet.

## Fugleskap

I dette rommet presenteres et utvalg av Rickhards fugleskapbilder, malt i løpet av en 30-årsperiode, fra 1976 til 2007. Serien viser Rickhards bearbeiding av det samme motivet over en lang tidsperiode. Til tross for ulikheter i malerisk utførelse, stemning, fargebruk og betoning av de ulike elementene er maleriene ellers påfallende like. Alle fremstiller et skap med et stort antall utstoppede fugler, sirlig sortert etter størrelse og art, og plassert på hyller bak glassdører. Det er uklart om menneskene i motivet er tilfeldig besøkende til et museum, forskere eller dedikerte fugleelskere.

Rickhard hadde selv, helt siden barndommen, en dyp fascinasjon for ornitologi. På 1970-tallet festet han seg ved fugleskapet som en malerisk interessant scene, og motivet rommer mye av både melankolien og verdensanskuelsen som ellers preger kunstnerskapet. Kontrasten mellom fuglen som symbol på frihet og flukt på den ene siden, og det statiske ved ansamlingen av utstoppede fugler bak glassdørene, lader motivet med både humanisme og naturvitenskap. Oppstillingen av fuglene peker på menneskets vitebegjær overfor



Figur mot rødt fugleskapp, 2007  
Astrup Fearnley-samlingen. Foto: Thomas Tveter

naturen, og samtidig kanskje på den antropocene tidsalderen hvor menneskelig aktivitet nå bidrar til å redusere artsmangfoldet på planeten.

I samme rom vises også noen mindre, kvadratiske lerreter hvor menneskene er plassert utendørs i den levende naturen. Motivet rammes i noen tilfeller inn av en sirkel, med assosiasjoner til et teleskop eller en kikkert som henter til at naturen også her er iaktatt og forsøkt kontrollert av mennesket.

## Skogsbilder

Skogen er et gjennomgående motiv i hele Rickhards kunstnerskap. De tette sørlandsskogene med høyreiste bjørk- og furutrær bidrar til å plassere motivet i et geografisk bestemt landskap. Men trærne utgjør også et motiv i seg selv, både som stemningsskapende og billedbyggende element. «Det hvisker så svakt i bjørkeskogen», heter det i et maleri fra 1985, og denne hviskingen synes å ligge som et lydspor til de mange tilforlatelige skogsmotivene.

I denne salen er det først og fremst menneskenes bruk av skogen som trer frem. Rickhard har fremstilt skogen som kulturlandskap og råmateriale for industri, med motiver som sagbruk og scener befolket av mennesker i arbeid med hogst og jordbruk. I et av maleriene har han malt en voldsom foss som flommer over og slik trosser industriens forsøk på oppdemning av naturkreftene. Romantikkenes ville landskap er erstattet av en industrialisert natur – som for Rickhard var malerisk like interessant, og som bærer i seg både det vakre og det truende.

Skogsbildene knyttes både til etterkrigstidens bygging av landet og til noe som gradvis trer frem som modernitetens kollaps. For hva er det egentlig som foregår i disse bildene? Figurene synes oppslukt av ulike typer arbeid; opptatt med maskiner og tekniske innretninger. Likevel fremstår aktivitetene deres både unyttige og fåfengte. I disse bildene malte Rickhard sin egen generasjons tidsepoke, og fremstilte moderniteten og etterkrigstidens kompleksitet. Hvor står vi nå; etter industrieventyret, og i møte med restene av et administrert industrisamfunn?



Figurer og handlinger i vårskogen, 2003-2004  
Astrup Fearnley-samlingen

Engstelsen man aner i Rickhards skogsbilder åpner for en melankoli overfor det moderne prosjektet, og speiler på mange måter også menneskers uro i dag, med angst for planetens fremtid stilt overfor en pågående miljø- og naturkrise.

## Modellflybyggeren

Modellflybyggeren er blant Rickhards mest kjente motiver, og danner et viktig omdreiningspunkt for kunstnerskapet. I denne utstillingen er alle maleriene i serien samlet for første gang; fra de tidligste versjonene malt på 1980-tallet til det seneste bildet fra 2023. I alle maleriene møter vi variasjoner av samme figur, sittende ved et bord fullt av modellflydeler og tilhørende utstyr. Modellflybyggeren forstås ofte som en metafor for kunstneren selv, som fra sitt arbeidsværelse strever med å sette sammen fragmenter fra en virkelighet utenfor, til noe håndgripelig, forståelig og meningsfullt.

Rickhard vokste opp like etter krigens slutt i Norge, med familiens minner og fortellinger fra opplevde krigstraumer som en avgjørende del av den unge guttens verdensanskuelse. Historier om familiemedlemmer og bekjente som var del av motstandsbevegelsen, og som ikke alle overlevde – gjorde et uslettelig inntrykk. I maleriene er modellflyene ofte krigsfly, med den nazistiske okkupasjonsmaktens hakekors og andre kjennetegn som tidfester dem til andre verdenskrig. De betente symbolene virker kraftfulle og skremmende, også når man ser bildene i dag. Guttens angst for krigen kan i et større perspektiv sees i sammenheng med hele Rickhards motivkrets, der tematisering av etterkrigstiden er et bærende element.

I en tid hvor kriger utspiller seg i Europa og Midtøsten, blir selve begrepet etterkrigstid på nytt aktualisert, og kanskje må man i dag snakke om denne epoken som en *mellomkrigstid*. Rickhards bilder viser hvordan tiden etter en krig fremdeles bærer med seg krigens hendelser, frykt og stemninger. Vi kommer ikke til bunns i trusselen som ligger latent i motivene. Modellflybyggerens forsøk på å kartlegge eller forstå virkeligheten er fåfengt. Det som står tilbake etter krigen er meningstapet og tvilen på menneskehetens evne til fremskritt.

Tenksom modellflybygger, 2019–2023  
Astrup Fearnley-samlingen



I dette rommet vises også et utvalg hodemotiver fra 1980-tallet. Sammenstillingen med modellflybyggeren, som i noen av maleriene er fremstilt med hodet løsrevet fra kroppen, peker på et psykologisk aspekt ved motivkretsen. I noen av bildene er hodet knyttet til omgivelsene, eller til resten av kroppen, med ledninger og koblinger. I andre verk er hodet fremstilt som et slags diagram eller kart. Kanskje kan man her snakke om en opptegning, ikke bare av en ytre virkelighet, men av menneskets indre: Både fysiske prosesser i kroppen og hjernen, men også noe sjelelig; en kartlegging av menneskesinnets tanker og mentale assosiasjoner.

## Fragmenter

I dette rommet vises et utvalg malerier malt mellom 1979 og 1989, i tillegg til en samling nyere tegninger fra 2006 til 2009. I maleriene, som i mange av tegningene, er fragmentet hovedmotiv i en serie komposisjoner hvor vrakrester og diffuse opphopninger av mekaniske deler

ligger spredt i landskapet. I noen verk er delene kombinert med menneskelige figurer. Igjen kan motivet knyttes til etterkrigstiden, med synlige, materielle spor etter krigens ødeleggelser.

Det fragmentariske er også beskrivende for verkenes form, hvor figurasjonen i seg selv trues med oppløsning av den maleriske utførelsen, og hvor komposisjonen i stor grad er holdt i flaten – med bildet delt opp i ulike felter, seksjoner eller episoder. Ulikt mange av Rickhards klassisk komponerte bilder, kan disse maleriene kanskje beskrives med begrepet «brutal aesthetics» (brutal estetikk), lånt av den amerikanske kunsthistorikeren Hal Foster. Hos flere kunstnere etter andre verdenskrig identifiserer Foster en tendens til disfigurasjon; en bevegelse mot en formløshet som likevel beholder en realisme; en forvridd og oppsplittet figurasjon som reflekterer både krigens ødeleggelser og den nye tidens kapitalistiske tingliggjøring og fragmentering. I likhet med den kunsten fra 1940- og 50-tallet som Foster beskriver, kan også deler av Rickhards prosjekt sees som en søken etter et nytt fundament i kunsten, etter krigens massive ødeleggelser, Holocaust og atombomben.

### Vinter og natt

I det siste rommet vender vi tilbake til flere av motivkretsene fra utstillingen, med bilder av brakkebygg, høye trær, kjøretøy, industrilandskap og diagrammer som ligner plantegninger eller tekniske instruksjoner. Utstillingen avrundes slik med en repetisjon som fremhever det sirkulære aspektet ved Rickhards kunstnerskap. Gjennom gjentakelser betonte Rickhard det kjente materialet på stadig nye måter, her ladet med skiftende stemninger preget av årstid, lys og temperatur.

Maleriet *Tenksom figur i lampelys* (2007–2009) er et motiv som tydelig peker tilbake til det tidlige maleriet *Søndag I* fra 1974, og en lang rekke lignende dørgløttmotiver gjennom kunstnerskapet. *Tenksom figur i lampelys* viser en enslig mannsperson som står badet i varmt glødende lys inne i rommet, i sterk kontrast til det kalde, blå lyset på utsiden. Også i flere andre verk i denne salen ser vi en lignende kontrast mellom det blålige nattlyset og varme lyskilder, som levende ild eller elektrisk lys. Lampelyset kan også sies å gjenspeile Rickhards overordnede

Tenksom figur i lampelys, 2007–2009  
Nasjonalmuseet, Oslo. Foto: Nasjonalmuseet/Børre Høstland



motivkrets på et tematisk plan. Det elektriske lampelyset peker på industrisamfunnets energibehov, og elektrisiteten går som en strøm gjennom hele hans kunstnerskap. Maleriene er fulle av høyspentmaster, kraftstasjoner, ledninger og elektriske koblinger – slik figuren i lampelyset her står omgitt av en el-tavle med sikringer og transformatorer, kabler og koblingspunkter som strekker seg fra det ene rommet til det neste.

Leonard Rickhard presenterer oss for møysommelig konstruerte bilder. Bilder som ikke gir enkle svar, men som inviterer til å bruke tid i møte med dem. Rickhards malerier er slik en motvekt til den mediemettede billedkulturen vi ellers omgis av. I sin forpliktelse overfor den uendelig utprøvende disiplinen maleri, ligger slik noe insisterende. Rickhard fastholdt alltid maleriet som et viktig visuelt medium. Gjentakelsen av de samme motivene – de samme bildene – er en del av dette. I en tid hvor bilder er noe flyktig og forbigående, hvor bildenes sannhetsgehalt er stadig mindre troverdig og hvor totaliteten av billeduttrykk er overveldende, insisterte Rickhard på at noen bilder er verdt å dvele ved, returnere til og utforske enda en gang.

Kuratert av Solveig Øvstebø





*Scene i ettermiddagslyset (detalj), 2018-2020*  
Privat samling

**Leonard Rickhard**, født 1945 i Tvedestrand, bodde og arbeidet i Arendal. Han var utdannet ved Statens håndverks- og kunstindustriskole og Statens Kunstakademi (Oslo, 1966-1972). Tidligere separatutstillinger inkluderer blant andre Trondheim Kunstmuseum (2020), ARoS (2016), Bomuldsfabrikken Kunsthall (2012), Festspillutstillingen, Bergen Kunsthall (2009), Sørlandet Kunstmuseum (2005), Astrup Fearnley Museet (2001) og Lillehammer Kunstmuseum (1996). Den 7. januar 2024 gikk Leonard Rickhard bort etter kort tids sykdom, 78 år gammel. Med hans bortgang mistet Norge en av sine fremste kunstnere.

## Modellbord

*Vårlig modell mot rød bakgrunn, 1995*  
Olje på lerret  
190 × 190 × 15 cm

*Modellbord II, 2002–2004*  
Olje på lerret  
86 × 106 × 11 cm

*Modellbord - Etter snøfall, 1995–2002*  
Olje på lerret  
215 × 215 × 14 cm

*Stor modell i ettermiddagssolen, 1994–1995*  
Olje på lerret  
170 × 458 × 15 cm

## Romlig komposisjon

*Solbelyst vegg, 1978–1979*  
Olje på lerret  
77 × 148 × 7 cm

*Lang rød brakke, 1980*  
Olje på lerret  
62 × 118 × 11 cm

*I ettermiddagsslyset, 2015–2016*  
Olje på lerret  
190 × 230 × 18 cm

*Snø, 2005–2007*  
Olje på plate  
73 × 99 × 6 cm

*Klaustrofobisk øvelse ved den tredje kabelen, 2023*  
Akryl og latex på tre og papp  
412 × 504 × 30 cm

*Stillheten brytes ved daggry, 2014–2023*  
Olje, akryl og latex på tre  
213 × 910 × 25 cm

*Ryggvendt figur i nattlig interiør II, 2007–2009*  
Olje på lerret  
320 × 306 × 27 cm

## 1970-tallet

*Aftensol, 1973–1974*  
Olje på lerret  
84 × 63 × 6 cm

*Sommernatt med melankolsk figur, 1977*  
Olje på lerret  
74 × 56 × 6 cm

*Landmåleren, 1976*  
Olje på lerret  
82 × 51 × 6 cm

*Dørgløtt II, 1979*  
Olje på lerret  
88 × 68 × 6 cm

*Dørgløtt, 1979*  
Olje på lerret  
104 × 83 × 6 cm

*Søndag I, 1974*  
Olje på lerret  
159 × 103 × 7 cm

*Klassisk bilde II, 1976–1977*  
Olje på lerret  
133 × 83 × 7 cm

*Bilvrak i høstsol, 1973–1974*  
Olje på lerret  
92 × 92 × 2 cm

*Motorsykkellulykke, 1985*  
Olje på plate  
28 × 43 × 4 cm

## Fugleskap

*Før soloppgang i vårskogen, 2012*  
Olje på plate og tre  
131 × 134 × 9 cm

*Figur mot rødt fugleskap, 2007*  
Olje på lerret  
185 × 197 × 17 cm

*Rekonstruert scene i vårskogen II, 2008–2009*  
Olje på lerret  
118 × 119 × 12 cm

*Stort fugleskap mot gul vegg, 2005–2007*  
Olje på lerret  
219 × 263 × 19 cm

*Fuglelsker i lampelys, 1980–1981*  
Olje på lerret  
186 × 154 × 15 cm

*Innadvendt fuglelsker, 1976–1977*  
Olje på lerret  
101 × 74 × 4 cm

*To figurer ved fugleskap, 2006–2007*  
Olje på lerret  
139 × 159 × 13 cm

*Tidlig morgen i vårskogen II, 2021–2023*  
Akryl på lerret  
67 × 67 × 10 cm

## Skogsbilder

*Utsatt figur studerer en foss i flom,*  
2017–2018  
Olje på lerret  
254 × 284 × 19 cm

*Vinter II. I dialog med stillheten,*  
2019–2020  
Akryl på lerret  
67 × 87 × 10 cm

*Sort kjøretøy i gresset,* 2010  
Olje på plate  
32 × 41 × 7 cm

*Det hvisker så svakt i bjørkeskogen I,* 1985  
Olje på lerret  
170 × 144 × 12 cm

*Figurer og handlinger etter solnedgang,*  
1995–2008  
Olje på lerret  
170 × 170 × 14 cm

*Figurer og handlinger i vårskogen,*  
2003–2004  
Olje på papp og tre  
137 × 137 × 8 cm

*Tidlig morgen ved furuskogen,*  
2003–2004  
Olje på lerret  
205 × 292 × 22 cm

## Modellflybyggeren

*Uten tittel,* 1980–2023  
Blyant på papir  
43 × 37 × 2 cm hver

*Hode - Kyst,* 1987  
Olje på plate  
71 × 85 × 10 cm

*Modellflybygger,* 2007–2009  
Olje på lerret  
235 × 206 × 18 cm

*Rekonstruksjon Havluft,* 1986–1987  
Olje på plate  
198 × 153 × 13 cm

*Modellflybygger i affekt,* 1986–1987  
Olje på lerret  
211 × 177 × 9 cm

*I lampelys,* 1989  
Olje på lerret og plate  
52 × 49 × 6 cm

*Hode,* 1980–1981  
Olje på lerret  
58 × 49 × 10 cm

*Trett modellflybygger I,* 1985  
Olje på lerret  
212 × 182 × 17 cm

*Trett modellflybygger III,* 1984–1986  
Olje på lerret  
146 × 117 × 10 cm

*Trett modellflybygger II,* 1984–1985  
Olje på lerret  
191 × 163 × 14 cm

*Modellflybyggere før og nå,* 1999–2001  
Olje på lerret  
219 × 301 × 20 cm

*Tenksom modellflybygger,* 2019–2023  
Akryl på lerret  
209 × 207 × 18 cm

*Utstrakt figur i grønt rom II,* 1991  
Olje på lerret og plate  
148 × 101 × 11 cm

*Modellflybygger etter midnatt,*  
2019–2020  
Akryl på lerret  
213 × 213 × 18 cm

*Modellflybyggere om kvelden,* 2021–2023  
Akryl på lerret  
217 × 236 × 21 cm

## Fragmenter

*Untitled,* 2006–2009  
Blyant på papir  
27 × 37 × 3 cm hver

*Mellom konstruksjon og sammenbrudd II,* 1987  
Olje på lerret og tre  
99 × 119 × 9 cm

*Fragmenter i sanden IV,* 1982–1984  
Olje på lerret  
66 × 57 × 12 cm

*Fragmentariske figurer i sommersol,*  
1980–1981  
Olje på lerret  
144 × 105 × 11 cm

*Fragmenter i landskap,* 1980–1981  
Olje på lerret  
105 × 105 × 12 cm

*Fragmentariske figurer i sommersol,*  
1980–1981  
Olje på lerret  
144 × 105 × 11 cm

*Fragmenter i landskap,* 1980–1981  
Olje på lerret  
105 × 105 × 12 cm

*Figurasjon på tørt gress,* 1985  
Olje på lerret  
169 × 220 × 12 cm

*Figurer i gresset III,* 1979  
Olje på lerret  
82 × 138 × 7 cm

*Fragment,* 1986  
Olje på plate  
74 × 54 × 5 cm

*Landskapsbilde,* 1985  
Olje og papir på plate  
114 × 90 × 5 cm

## Vinter og natt

*Tenksom figur i lampelys,* 2007–2009  
Olje på lerret  
212 × 234 × 21 cm

*Figurasjoner etter snøfall II,* 1998  
Olje på tre  
66 × 86 × 8 cm

*14 figurer om natten,* 2013–2014  
Olje på tre  
38 × 51 × 5 cm

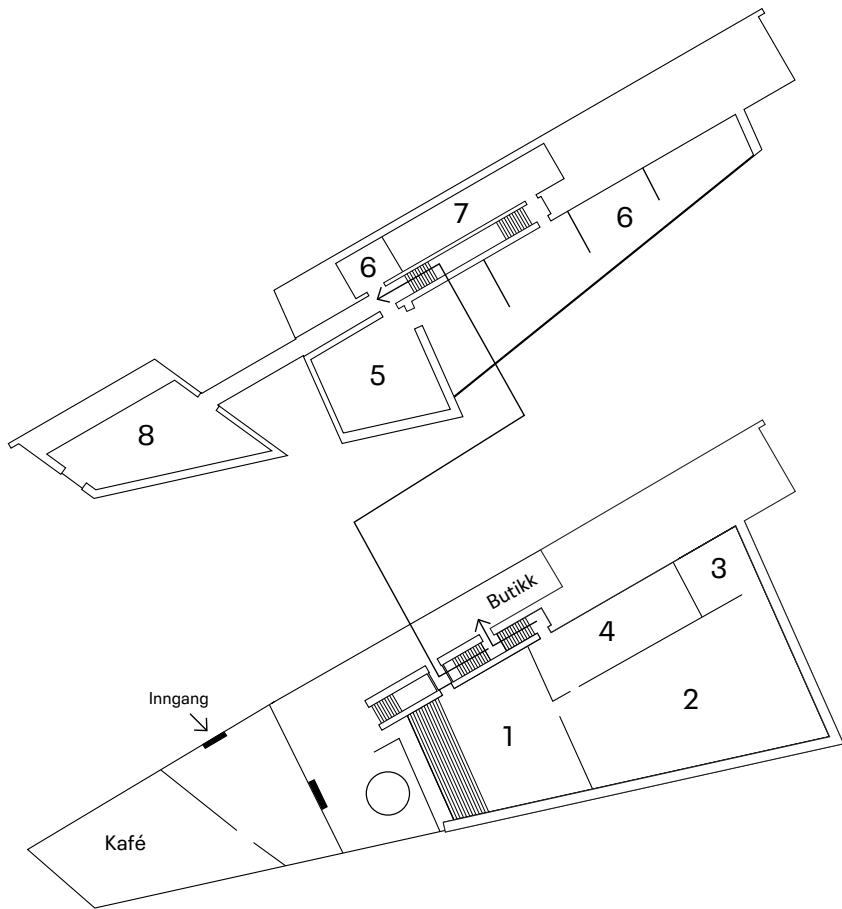
*Morgen etter nattens snøfall III,*  
2008–2009  
Olje på lerret  
175 × 225 × 15 cm

*Nattlig pastorale,* 2008–2009  
Olje på lerret  
106 × 106 × 9 cm

*Landskap / mørketid - mot sort,* 1982  
Olje på plate  
154 × 224 × 10 cm

*Vinternatt,* 2014–2018  
Olje på lerret  
210 × 358 × 20 cm

*Scene i ettermiddagslyset,* 2018–2020  
Akryl på lerret  
88 × 108 × 12 cm



- 1 Modellbord
- 2 Romlig komposisjon
- 3 1970-tallet
- 4 Fugleskap
- 5 Skogsbilder
- 6 Modellflybyggeren
- 7 Fragmenter
- 8 Vinter og natt



E | G | D

THE THIEF SPAREBANKSTIFTELSE DNB STADSPORTEN

Astrup Fearnley Museet er støttet av Stiftelsen Thomas Fearnley, Heddy og Nils Astrup, Stiftelsen Hans Rasmus Astrup, Stadsporten og Sparebankstiftelsen DNB. En spesiell takk til våre sponsorer EGD Holding og The THIEF for avgjørende støtte til museets drift og utstillingsprogram.

Astrup  
Fearnley  
Museet